แม่มอบรักแท้
ให้
แด่ลูก

ขอความเป็นมหามงคล

อันสูงสุด

จงสำเร็จแด่คุณแม่ทั่วโลกทุกท่าน

ทุกประการเทอญ

ขอความเป็นมหามงคล

อันสูงสุด

จงสำเร็จแด่ลูกทั่วโลกทุกท่าน

ทุกประการเทอญ

แด่คุณแม่ทั่วโลก

ด้วยเดชแห่งคุณพระ ทั้งมหาบารมีอันดีเลิศในโลก ได้โปรดแผ่แมตตา มาถึงคุณแม่ทั่วโลกทุกๆท่าน ให้มีความสงบสุข เจริญรุ่งเรือง ผ่องใสได้ดวงธรรม เพื่อนำจิตพ้นโลก เหนือโลก เป็นอิสระ เป็นไท ได้เข้าสู่มรรคผลพระนิพพานในกาลนี้เทอญ

แม่ในแดนธรรม

ดวงใจแม่แด่ลูกรัก

ด้วยเดชแห่งบุญนี้ แม่ขอน้อมมาเพื่อกราบขอขมา บูชา อนุโมทนา แผ่เมตตาส่งความปรารถนาดีแด่ลูกรัก ลูกแก้ว ลูกขวัญ พร้อมท่านผู้เจริญ ได้รู้ซึ้งถึงคุณค่าเพื่อบูชา ทั้งได้ทำหน้าที่มนุษย์แท้ให้แด่ตน

แมในแดนธรรม

สารบัญ

เทิดพระคุณแม่

พระคุณแม่สุดตรึงฤทัยลูกแท้ แม่ท่านให้ชีวาขันธ์ห้า ตั้งแต่หัวจรดฝ่าเท้า ให้ศีรษะ ให้ดวงตาสองข้างเพื่อลูกได้มองโลก ให้หูสองข้างเพื่อฟังธรรมหรือฟังโลก ให้ปากให้ฟัน มาพูด มาเคี้ยวอาหารเลี้ยงชีวิต ให้มือสองข้าง มาทำกิจการต่าง ๆ ให้ตับไต ไส้พุง ให้อวัยวะทุก ๆ ส่วน ให้หัวใจ ให้เลือดลมมาบำรุงธาตุขันธ์ ให้จมูกมาหายใจ ให้ขาสองข้างมาไว้เดิน ให้เท้าสองข้างเพื่อนำขันธ์ห้า เดินยืน ได้ทั่วทิศ ให้ข้าวป้อน น้ำนม ให้ที่อยู่อาศัยตั้งแต่ในท้องในไส้ ในรกในครรภ์ แม่ให้เรือนกายแม่ให้ชีวิต แม่ให้ท้องมาเป็นเรือนแก้วบ้านทิพย์ที่ปลอดภัยถึงเก้าเดือน แม่ให้อาหารทางสายรก คอยส่งข้าว ส่งน้ำ ส่งอากาศ ส่งเสบียง ถึงลูกน้อยทารก ตั้งแต่เริ่มเป็นก้อนเลือดเพียงหนึ่งเดือน ด้วยใจรัก ทะนุถนอม ประคับประคอง เกรงภัยจะเกิดแก่ลูกน้อย แม้ยามนั่ง นอน ยืนหรือเดิน แม่คอยระวังรักษากาย ให้ลูกน้อยกลอยใจ ได้ปลอดภัยอยู่ทุกเมื่อ แม่เมตตาตั้งแต่ยังไม่เห็นหน้า ไม่ว่าลูกจะเป็นหญิงหรือชาย บางคนเป็นภูมิยักษ์ เป็นมารหรือภูมิเดรัจฉานมาเกิด เพื่อจะเป็นคนชั่ว เกิดมาเพื่อ

สร้างบาป บางคนเกิดมาเพื่อเป็นลูกเนรคุณ แม้ลูกจะนำเอาเวรกรรมของตนมาเกิดในท้องแม่ คือความพิการขี้โรค โบราณว่าซางกินจนพุงโรก้นปอด แม้ลูกจะมีหน้าตาขี้ริ้วขี้เหร่ หน้าซีดเซียวผอมโซ เกิดมาเพื่อเกเรอย่างมหันต์ปานใด แม้ลูกนั้นจะดูดดื่ม เลือดในอกเป็นน้ำนมอย่างสมใจ ทั้งอาศัยท้องไส้ หัวใจแม่หายใจมาตลอด จนถึงวันคลอดจากท้อง คลอดมาเพื่อมีท่าทางหยาบกระด้าง ชอบโต้เถียงพ่อแม่เกิดมาทำทุกสิ่งให้เดือดร้อนทรมาน น้ำตาพ่อแม่หลั่งไหลแสนทุกข์ทรมานทั้งกายใจ แม้กายแม่จะเจ็บปวดป่วยไข้ ก็ห่วงใยได้โอบอุ้มดูแล กว่าจะเลี้ยงลูก ๆ โตแต่ละวัย สมัยเป็นทารกในท้อง ก็สุดแสนจะอึดอัดขัดเคือง ลำบากยากแค้นทั้งกายใจ

แม่จ๋า แม่มีภาระหนัก ตั้งแต่ลูกยังพูดไม่ได้ เดินไม่ได้ ยืนไม่ได้ นั่งไม่ได้ คลานไม่เป็น แม้จะกินก็นอนกิน และนอนถ่าย แม่ก็ดูแลชุบเลี้ยง แม่อดหลับอดนอน แม่ผ่ายผอมยอมสู้ทน แม่อุทิศชีวิตเพื่อเลี้ยงลูก แม้ลูกบางคนเคยสร้างกรรมตามมาเกิดเติบโตมาเพื่อมาเข่นฆ่าราวี เป็นโจร เป็นขโมย ใจร้าย ใจบาป ใจดำอำมหิต แม้ลูกบางคนไม่รู้คุณซึ้งค่าของแม่เลย แม่ก็ยังมอบความรัก สุดดวงใจ สุดห่วงสุดอาลัยอาวรณ์ตลอดมาถึงวันนี้ พระคุณล้นล้ำค่าในการให้ของแม่ ยังให้ทุนการศึกษา แม่

ตั้งหน้าตั้งตาหาเงินส่งลูกเรียน ภาระหนักยิ่งอย่างใหญ่หลวง ยามลูกเจ็บป่วยไข้ แม่จะคอยดูแลเอาใจใส่อย่างดีเลิศ แม่ให้ทุก ๆ สิ่งในชีวิตที่แม่จะพึงมีเสียสละให้ลูกตลอดมา

แม้วัยลูกโตจนมีครอบครัว มีลูก มีหลาน มีเหลน แม่ก็ยังคอยรักห่วงใย ตามเอาใจช่วยดูลูกดูหลาน ช่วยเฝ้าบ้าน เฝ้าร้าน เฝ้าที่ เฝ้าสมบัติให้ลูก ๆ ด้วยใจรักและอาลัยอย่างใหญ่หลวง แม่กล้าเสียสละเพื่อลูกได้ยิ่งกว่าชีวิตของแม่ แม่กล้าตายแทนลูกได้ทุกเวลา ยามมีภัยในทุกด้าน ทุกสถาน

แม่จ๋าลูกขอกราบบูชาพระคุณแม่ ขอได้โปรดคุ้มเกล้าแด่ลูกตลอดกาล เมื่อยามลูกมีปัญหาชีวิตทุก ๆ วัย แม่เป็นเพื่อนใจให้ลูกได้ทุกเมื่อ โดยยอมอภัยในความผิดที่ลูกพลาดเสมอมา ทุกเวลาที่ลูกเสียท่านาทีโลกีย์โลก ลูกมีความทุกข์ระทมตรมใจ แม่ก็เป็นเพื่อนแท้แก้ไข โดยไม่รังเกียจ ไม่คิดดูถูก ไม่คิดดูหมิ่นลูก มีแต่รัก อภัย เกื้อกูล ช่วยเหลือด้วยความเมตตาอย่างจริงใจตลอดมา ทุก ๆ วัย เวลาใดที่ลูกรักจะมีภัยอันตราย แม่คอยสอดส่องดูแล พร้อมแก้ไขป้องกันภัยให้เสมอ

แม่จ๋าจะหาใครไหนเปรียบปาน รักของแม่สูงเลิศแท้แด่ลูกขวัญ ลูก ๆ ขอกราบบูชาพระคุณนั้นสุดชีวันแม่รักลูกลึกซึ้งถึงบาดาลวิญญาณจิต แม้ลูกบางคน

ชอบพาลไม่เลือกที่ ชอบทำแต่ความชั่วไม่รักดี แม้ลูกจะมีความผิด แม้ลูกขี้คุก ติดตะราง แม้ลูกจะล้างผลาญทรัพย์สินมรดกในบ้าน ทั้งเมาสุราพาคลานเล่นการพนัน แม้ลูกจะโมโห อาฆาตตัดขาดพ่อแม่ แม้ลูกจะมีแต่โรคภัย แม้ลูกจะทอดทิ้งพ่อแม่ไปแสนไกล แม้ลูกไปหลงเมามายฝ่ายชายคือสามี หรือไปงมงายภรรยาจนลืมแม่ แม้ลูกหลงติดเพื่อน ไม่เชื่อในโอวาท แม้ลูกไปเสเพลเที่ยวร่อนเร่ เกเรเป็นคนเก๊ หัวอกแม่ยังเมตตามอบความรัก ห่วงใยทั้งอาลัยจริงใจแท้ให้แด่ลูก แม่คอยเฝ้าอวยพร อวยชัยให้ลูกทุกค่ำเช้า จนตราบวันแม่แก่เฒ่าชรา จนกว่าชีวาแม่สิ้นสายแห่งลมปราณ ขอบุญนี้จงรับแม่ให้หนีมาร สู่เส้นทางแห่งมรรคผลพระนิพพานให้ทันกาล ลูกน้อมนึกตรึกถึงใกล้วันลูกเกิด แม่นั่งนอน เดิน ยืนสุดเมื่อยล้า ขาแข้ง ทรมาน ลูกโตเต็มลำตัว ทั้งดิ้นเท้าถีบ ศอกแทงท้อง แม่ใช้ความอดทนอดกลั้นได้อย่างอัศจรรย์ บางเวลาแม่หายใจไม่สะดวกเพราะอึดอัด ลูกนอนคัดเต็มท้อง เบียด อัด ตับไตไส้พุง **วันที่ลูกเคลื่อนเลื่อน ลอย หลุดจากครรภ์แม่ แม่สุดเจ็บ ปวดรวดร้าวทั่วขุมขน เหงื่อกาฬแตกไหลล้นปนน้ำตา ชีวาแม่แทบขาดดิ้นเกือบสิ้นใจ บ้างผ่าตัดเพราะลูกคลอดไม่ได้ ในวันที่ลูกเกิด ดุจแม่แลกชีวิตด้วยชีวิต** แม่เสียเลือดทั่วทั้งร่างเป็นถัง ๆ

กายเสื่อมพังหมดกำลัง หน้ามืดเป็นลมสลบซบซีวี เมื่อคลอดลูกแก้วได้แล้ว แม่ต้องกินน้ำร้อน นอนอุ่นไฟ ให้กายดี ขณะแม่พักฟื้น ทั้งยามหลับยามตื่นสุด อ่อนแรงเพราะเสียเลือดมาก เสียกำลังให้ลูกยา

แม่จ๋า ยามลูกเล็กวัยเด็กเป็นทารก สร้างภาระหน่วงหนักหนา น่ากลัวบาป เกรงภัยในตัวลูก กว่าจะฝึกพลิกหงายตะแคงคว่ำ กว่าจะฝึกนั่ง คลาน ยืน เดิน ฝึกพูด ทุก ๆ วันแม่คอยเฝ้าอาลัย ห่วงใยในตัวลูก จนผิวพรรณหมองคล้ำ จิตดำมืด เพราะผูกพันมั่นหมาย อย่างมากมาย **หัวใจแม่ร้องไห้ยามลูกป่วย เมื่อลูกตายขวัญแม่สลาย เพราะรักลูกสุดชีวัน ลูกคือจอมขวัญของแม่**

แม่จ๋ามีหญิงใดในโลกา จะมาจริงใจแท้มอบรักแท้ เสียสละแท้ พลีชีพได้แท้ให้แด่ลูก การให้ที่สูงสุดสำคัญนั้นเป็นหนึ่ง คือแม่ให้ขันธ์ห้า ให้ร่างกาย ให้เลือด ให้เนื้อ ให้ชีวิต ทั้งให้เรือนร่างเป็นที่อยู่ถึงเก้าเดือน กว่าจะเคลื่อนคลอดจากครรภ์ทันดูโลก ลูกขอกราบเท้าบูชาแม่ ลูกขอฝึกละชั่วกลัวบาป จะฝึกปราบกิเลส จะฝึกบำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา ขอขมา แผ่เมตตา อภัยทาน ลูกจะหมั่นน้อมใจใส่บาตร ทำบุญ สร้างกุศลเพื่อเป็นผลยลเย็นเลิศ จะได้สมกับการที่ได้เกิดเป็นลูกแม่

แม่จ๋า... ลูกจะพยายามมีสัจจะ บำเพ็ญความดีเพื่อเป็นบุญบารมีสีทอง คล้องดวงจิตแม่ ให้ได้พบสุขสงบแท้แด่ชีวิต

ขอบุญเลิศที่แม่ให้การเกิด ให้ทุกสิ่งที่ประเสริฐแด่ลูกแก้ว ได้โปรดมาช่วยแม่ดับทุกข์ ดับโศก ดับรังโรค ดับเวรภัย ดับชาติทุกข์ทั้งปวง ขอให้แม่โชติช่วงในดวงธรรม นำชีวิต ดวงจิต กายทิพย์ของแม่แก้ว แม่ขวัญ แม่พระ แม่คุณทูนหัวของลูก ให้ถึงฝั่งพระนิพพานได้ทันกาล ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

สตรีใดไหนหนอ..... จะขอตายแทนลูกได้
สตรีใดไหนเลย........ จะเคยให้ชีวิตลูก
สตรีใด ๆ........................ จะมีความจริงใจพร้อมอภัยได้ทุกเมื่อเหมือนดั่งแม่
สตรีใด ๆ ในโลก.... จะกล้าทุ่มเทกาย ใจเลี้ยงลูกได้

แม้ท่านจะรู้ว่าลูกแม่ เติบโตมา เพื่อบั่นทอนตัดรอนชีวิตท่าน แม้ลูกจะยากดีมีจนแม่ก็ยังรัก ทั้งให้เกียรติ ไม่เคยคิดดูถูก แม้ลูกจะรวย เกิดมาแสนสวย แม่ไม่เคยคิดอิจฉา ไม่เคยคิดกลัวว่าลูกจะเด่นดัง หรือดีเกินหน้า

รักแท้ที่แม่มอบ ไม่เสแสร้งไม่แกล้งทำ แม่ภักดีทั้งยามหลับและยามตื่น แม่จริงใจ แม่ซื่อสัตย์ต่อลูกตั้งแต่ยังเป็นก้อนเลือด มอบหัวใจรักอาลัยได้ยาวนาน แม้ร่างกายสังขารลูกบางคนแตกดับลับแผ่นฟ้าตายก่อนแม่ แม่ยังเฝ้าส่งผลบุญไปค้ำจุน แม้ลูกจะเหลือแต่วิญญาณ แม้ลูกไม่มีสังขาร แม่ก็น้อมกราบกรานขอพรพระมารักษาให้ผาสุก

โอ้แม่จ๋า ลูกขอกราบบูชาพระคุณสุดชีวา จะหาค่าใดในทั่วหล้า มาเทียบเท่าน้ำใจแม่ที่ให้แด่ลูกนั้นไม่มี ลูกสุดซึ้งตรึงวิญญาณ **ยากจะหาค่ารักใดเท่าใจแม่** ทุกวันเวลาทุกนาที หัวอกแม่เฝ้าแต่คอยชื่นชมบารมี ความดี ความสุข ความสำเร็จ ความเจริญ ความรุ่งเรือง ความร่ำรวย ความร่มเย็น ความสงบสุข ความก้าวหน้า ความสมหวังในลูก ๆ ของท่านอย่างจริงใจ พร้อมทั้งอวยชัยด้วยความห่วงใยจนตราบถึงวันที่ท่านหลับตาอำลาโลก ลูกขอนอบน้อมก้มกราบแทบเท้า เพื่อขอขมา บูชาพระคุณแม่นั้นนิรันดร

ความหมายของคำว่า

“แม่”

ท่านเป็นผู้มอบรักแท้ให้แด่ลูก

อกแม่ให้แด่ลูกวัยทารก

วัยทารก ยามลูกร้องด้วยแรงกรรมนำมาเกิด น้ำใจแม่สุดประเสริฐ วิ่งผวาโผเข้ากอด โอบรัด ให้สัมผัสว่าลูกแก้วยาใจ นี่อกแม่ แม่มาแล้ว แม่โอ๋แล้ว แม่ให้อ้อมกอด **แม่โอบอุ้มนานแสนนาน ปวดลำแขนแม่แสนเมื่อยล้า** ยามลูกหิวพาลร้องไห้ เป็นสัญญาณขอดื่มนม **ยามลูกน้อยหิวโหยแสบท้อง ร้องไห้หาอ้อมอกแม่** เพื่อดูดดื่ม **แม่สละพลีเลือดให้ลูกดื่มเป็นน้ำนม** แม่ประคับประคอง ทั้งโอบอุ้มให้อ้อมแขนปกป้องลูกน้อยกลอยใจ ได้ปลอดภัยให้ไออุ่น ทั้งอิ่มเย็นเป็นสุขแด่แก้วตา.

ทุก ๆ วัย ทั้งเล็กใหญ่ แม่ไม่เคยรังเกียจ ลูกขี้ เยี่ยวเรี่ยราดขาดสติ **ลูกนอน นั่ง ขี้ ฉี่ เยี่ยว หาใครมาเหลียวแล มีแต่แม่วิ่งประคองโผเข้ากอด แม้ลูกขี้ฉี่เต็มตัว แม่ไม่คิดรังเกียจ** โอ้สุดซึ้งอัศจรรย์ทูลกระหม่อมจอมขวัญลูก

วันใดลูกแผลงฤทธิ์ติดกรรมเก่า คืองอแง อ่อนแอร้องไห้ทั้งป่วยไข้ ได้แต่ร้องจนหน้าเขียว แม่อุ้มกอดโอ๋วันแล้ววันเล่า โอ๋คืนแล้วคืนเล่า แม่เฝ้าถนอมกล่อมลูก บางวันถึงยามกินแม่ก็อด ถึงยามนอนแม่ก็งดอดพักผ่อน เพราะลูกอ้อนร้องกวนแม่ คอยเฝ้า

เลี้ยงอุ้มชูดูแลอย่างใกล้ชิด จนโตวันโตคืนยืนเดินได้ แม่สุดหวังดังใจหมาย ให้ลูกชายลูกสาว เป็นลูกแก้ว ลูกรัก ลูกขวัญนิรันดร ไม่อยากให้จากจรไปจากอก แต่อนิจจา บุญกรรมนำให้พราก จากแม่ไปให้อาวรณ์

ยากจะหาค่ารักใด เท่าใจแม่
รักของแม่สุดเลิศแท้ แด่ลูกขวัญ
ยอมอุทิศชีวิตเลือดเนื้อ เพื่อเลี้ยงลูก
ลูกกราบบูชาพระคุณแม่นั้น นิรันดร

ให้ดวงใจ แด่ลูกยา แก้วตาแม่

ยามลูกเติบโต เริ่มวัยรุ่น เป็นวัยเล่นวัยหลง ติดกรงรักเพศตรงข้าม ตามติดเพื่อน แม่คอยเตือน ไม่เคยฟัง ลูกบางคนยังโต้เถียงด่าทอพ่อแม่ ว่าอีแก่! แกอย่ายุ่ง ไม่ใช่เรื่องของแม่ ไม่ใช่เรื่องของแก

วัยเรียนวัยศึกษา พาให้ลูกรู้เก่งภาษานานาศัพท์ กลับมามองเห็นแม่แก่ไร้ค่า ไม่มีวิชาล้าสมัยไม่ทันใจ ไม่ทันโลก ไม่ใช่นักปราชญ์ ไม่ฉลาดเหมือนลูก ยามแม่สอนแม่เตือนกลับดูถูก โต้เถียงด้วยสำเนียงหยาบคาย เป็นที่น่าอับอายทำลายขวัญในครอบครัว ทั้งพาตัวให้ต่ำต้อยด้อยสกุล ลูกบางคนกระทืบเท้าทำเง้างอต่อหน้าแม่ อนิจจา! น่าอนาถ **นี่หรือคือน้ำนมผสมเลือด ที่แม่พลีให้จนเหือดแห้ง**

วัยรุ่น ยามลูกออกเที่ยวเตร่เฮฮา บ้าแสงสี ติดสุรานารี สูบบุหรี่ สูบฝิ่น กินขี้ยาน่าอนาถ หัวใจแม่แทบจะขาด เมื่อนั่งคอยกลอยใจแม่ ดึกแท้ แม่แลลับไม่เห็นลูกกลับสู่เรือน เมาหลงเพื่อน โอ้ ป่านนี้ลูกรัก ดวงใจแม่ จะเป็นตายร้ายดีหรือไรหนอ พ่อคุณ แม่คุณ ทูลกระหม่อมจอมขวัญของแม่เอ๋ย แม่ตั้งใจตั้งตา**นอนผวา**คอย เกรงว่าลูกน้อยจะเกิดภัยในชีวิตไปผิดทาง ทุก ๆ วัน แม่เสียขวัญ เสีย

กำลัง เสียพลัง ดั่งวิญญาณจะขาดออกจากร่าง ทั้งยามหลับและยามตื่น ดวงตาแม่เฝ้าแลหา แสนอาลัย เมื่อเห็นลูกยากลับมาค่อยพาชื่น ว่าลูกแม่ปลอดภัยจากมือมาร ผ่านด่านหมู่คนพาลสันดานหยาบที่เกิดมาสร้างแต่บาปประจำวัน.

วัยรุ่น ยามลูกหลงหมู่ติดคู่หูดูไร้ค่าให้แม่ช้ำ ซ้ำแล้วซ้ำอีก ยามวัยรุ่นก็วุ่นวาย อันตรายทำลายขวัญแม่ครวญครางอย่างทุกข์โศกวิปโยคเป็นหนักหนา แม้ลูกยาแก้วตาเป็นดั่งว่า แม่ก็รักให้อภัย เฝ้าวอนขอให้ลูกกลับใจเป็นคนใหม่ พ่อแม่จะให้ทรัพย์สิ่งของจะให้ทองเป็นกำนัลผูกขวัญลูก ยามลูกมีครอบครัวมีลูกหลาน แม้แม่จะแก่ชราก็ยังแบ่งเวลามาช่วยเลี้ยง

ลูกคนใดใครเดือดร้อน แม่ยินดีเกื้อกูลให้ทุกเมื่อ แม่ดูแลตั้งแต่ลูกเป็นก้อนเลือด จนคลอดเป็นทารก ยามวัยเรียนวัยรุ่น เป็นหนุ่มสาววัยมีครอบครัวจนถึงวัยสุดท้าย ลูกบางราย กรรมทำลาย ป่วยตายก่อนพ่อแม่ หัวใจท่านแทบขาดดิ้นสิ้นชีวี

ยามลูกป่วย วัยเด็ก วัยโต แม้วัยแก่ป่วยไข้ไม่สบายเป็นโรคที่ร้อนร้าย แม่ไม่เคยคิดเบื่อหน่าย เอาใจช่วยเฝ้าอวยพร **ถ้าป่วยแทน ตายแทนได้ แม่ก็ยอม.** ลูกร่วมท้องมาเกิด ก็จำนวนประมาณห้าถึงสิบคน ปนกันยุ่ง แต่ละคนติดกรรมมาเป็นโรคเรื้อนโรครา

นานา บ้าอิจฉา บ้าโทสะ บ้างปากร้ายชอบป้ายสี บ้างเฮฮาในบาร์คลับ บ้างติดยาบุหรี่ นารีก็มีมาก บ้างก็โลภแก่งแย่งชิงมรดกที่ตกทอด จนเข่นฆ่าราวี พี่น้องท้องเดียวกัน **ความโลภจัดขัดเคือง พาลโกรธ อาฆาต ตัดขาดแม่ แท้จริงทั้งลำตัวหัวจรดเท้าของลูกเป็นเลือดแม่**

อนิจจาน่าอนาถ ดุจลูกเป็นภูมิเปรตสเปรโตมาอาศัยในท้องแม่ โอ้วันใดหนอที่พ่อแม่จะมีสุขแท้ เพราะตลอดเวลาแม่มีแต่ห่วงอาลัย ไม่เป็นไทใจผูกพันยึดมั่นหมายในสายเลือด เมื่อลูก ๆ ได้พิจารณาถึงคุณได้ซึ้งค่าพระคุณแม่ ลูกทั้งหลายขอนอบน้อมกราบแทบเท้าบูชา ทั้งนำพาท่านออกบวชหรือฟังธรรมให้ทันกาล เพื่อทดแทนค่าน้ำนมให้สมคุณ ตั้งแต่บัดนี้ลูกแก้วทุก ๆ คนจะประชุม รวมกลุ่มพากันบำเพ็ญปฏิบัติภาวนา บูชาพระคุณแม่ จะน้อมใจใส่บาตรทำบุญ กุศลทาน จะพากันละอบายสิ่งที่เป็นอันตรายให้แม่ได้ชื่นใจ**ก่อนชรา ให้แม่ได้พบก่อนดวงตาแม่จะพร่ามัว ว่าลูกยาได้นุ่งห่มผ้ากาสาวพัสตร์ห่มเหลือง ห่มขาว บำเพ็ญพรตภาวนาชำระบาปปราบกิเลสอันเป็นบุญบารมีสีทองแท้ ลูกจะจัดแบ่งเวลาออกบวช บำเพ็ญภาวนา น้อมด้วยเจตนาให้เป็นเครื่องสักการะบูชา คุณแห่งค่าหยดน้ำนมแม่.**

แม่มอบข้อธรรมคำขวัญอันสูงสุด ให้เป็นเพื่อนแท้ไว้แด่ลูก

เจริญพร ลูกรัก ลูกแก้ว ลูกขวัญ พร้อมท่านผู้เจริญ

คำขวัญอันสูงสุดแด่ลูก ๆ ได้อ่าน ฟัง เพื่อความเจริญ เพื่อความสุข เพื่อความพ้นทุกข์ เพื่อถึงซึ่งเส้นทางแห่งมรรคผล เพื่อลูกจะได้สิ้นจากความมืดเบาบางจางจากความหลง จากของปลอมทั้งหลายทั้งปวงในโลกเป็นขั้น ๆ **ตั้งแต่วันนี้ ให้ลูกได้ตื่นตัวใฝ่หาของจริง ที่ไม่หลอกลวงไม่แตกดับ ไม่สลาย ไม่ตายไปจากเรา เป็นของจริงคู่จิตติดดวงใจช่วยเราได้คือ บารมีธรรม**

แม่ขอมอบข้อธรรม เป็นคำขวัญให้ลูกได้อ่านบ่อย ๆ ในยามว่าง ดุจเป็นการฟังธรรม ซึ่งการฟังธรรมนี้มีอานิสงส์มาก แม่ขอน้อมบูชา ขอขมาสักการะในความดีของลูก ๆ และครอบครัว ด้วยเดชแห่งบุญนี้ แม่ขอน้อมส่งความปรารถนา ด้วยเมตตาและไมตรีจิตในธรรมมาถึงลูก เพื่อให้ลูกบรรเทาทุกข์พ้นจากกรรม จะได้มีเส้นทางสงบเย็นเป็นเลิศ แด่ชีวิตตลอดกาล จึงขอน้อมฝากข้อเตือนมาเป็นเพื่อนแท้แด่ลูกแก้ว

๑. จงพยายามฝึกใจไม่ให้โกรธต่อทุก ๆ คน ในครอบครัว ต่อทุกคนในโลกและหมู่คณะ **หมั่นฝึกใจให้อภัยเสมอในทุก ๆ ครั้งที่มีคนมาทำให้โกรธ ทำให้เราไม่พอใจ เท่ากับลูกได้บำเพ็ญมหาทานอันยิ่งใหญ่ คือทำบุญด้วยดวงใจ ให้อภัยเป็นมหาทานไว้แด่โลก ให้ทุกคนไม่เลือกหน้า ไม่เลือกบุคคล ฝึกให้อภัยอย่างสุดดวงใจ จะเป็นมหากุศลผลบุญใหญ่ที่สูงส่ง ทั้งศักดิ์สิทธิ์ เกิดบุญฤทธิ์ปาฏิหาริย์ชนะมารได้จริง** ถึงสวรรค์ผ่านพรหม สู่พระนิพพานได้จริงแท้ ขอลูกขวัญพลันน้อมฝึกบำเพ็ญทุก ๆ วันให้ทันกาล ก่อนมือมารเพชรฆาตจะมาสังหาร ลากสังขารเข้าโลง ซึ่งสุดท้ายต้องเข้าเตา ถูกไฟเผาร่างจางสลายกลายเป็นเถ้า กลับเป็นธาตุ ขาดจากรูปและสิ้นเสียง เหลือเพียงบุญและบาปตามส่งผล

๒. ฝึกสวดมนต์ย่อ ๆ น้อมขอขมาในจิต น้อมบูชา และน้อมอธิษฐานจิตต่อคุณพระรัตนตรัย ทั้งมหาสาธุชนคนทั้งโลก พร้อมบำเพ็ญพระกรรมฐาน ฝึกสมาธิ ฝึกสติ เข้าจงกรมตามโอกาส ตามกำลังพยายามฝึกน้อม ทำได้บ่อย ๆ บุญจะค่อยต่อเติมให้เต็มบ่อ แม้น้ำหยดทีละหยดยังเต็มตุ่ม ดุจการทานอาหารตักใส่ปากทีละช้อน ตักบ่อย ๆ ก็เต็มอิ่มได้ฉันใด การสะสมบุญก็เต็มอิ่มได้ฉันนั้น

๓. ถ้ามีโอกาส ขอลูกยาแก้วตาแม่ โดยเฉพาะผู้ที่ครองเรือน ควรรักษาพรหมจรรย์ในวันพระ เพื่ออุทิศบุญอันสูงสุดให้แด่ครอบครัว เพราะบุญพรหมจรรย์มีมหาอานุภาพ สะเดาะเคราะห์ ต่อชะตา ล้างอาถรรพ์กรรมเก่าใหม่ให้แด่ครอบครัวได้อย่างแท้จริง

๔. ในครอบครัว เรามีหน้าที่รับผิดชอบทุก ๆ คนในครัวเรือน จงทำหน้าที่ทำความสะอาดบ้านเรือนทุกซอกมุม กวาดเก็บขยะ ขนขยะในห้องครัว ห้องส้วม ห้องนอน ห้องพระ (ถ้ามี) บริเวณเขตสถานภายในทั้งนอกบ้าน บนหลังคา หยากไย่ในทุกมุมอยู่เสมอ จงจัดเก็บกวาดถูให้สะอาด หมั่นปัดกวาดจัดให้เรียบร้อย โดยเฉพาะเสื้อผ้าของทุกคนในครอบ-ครัว **ถ้ามีมากให้เอาออกแจกจ่ายเป็นทานการกุศลคนยากจน** เพื่อต่ออายุให้ครอบครัวได้อย่างดีเลิศ ข้าวของเครื่องใช้ ถ้ามีมากเกินความจำเป็นควรน้อมใจแบ่งไปบริจาค ไปแจกทานที่วัดต่าง ๆ หรือให้คนยากจนได้ใช้เป็นประโยชน์ พิจารณาหาดู**ทรัพย์สิ่งของอันเป็นส่วนเกิน อย่าเก็บกักตุนจนขึ้นรา เป็นสนิมดูไร้ค่าน่าเสียดาย** กองทิ้งให้เรี่ยราดขาดระเบียบ กองสุมหมักหมมกักตุน ไม่เกิดบุญเกื้อหนุน ไม่ค้ำจุนช่วยตนได้เลย

ขอลูกรัก จงขยันแบ่งเวลา ทำหน้าที่ทั้งปวงนี้ให้เลอเลิศ ให้ประเสริฐอยู่เสมอ ถ้ามีบริวาร เราเป็น

ผู้สั่งการทั้งทำด้วย จะช่วยให้เสร็จเร็วเป็นกุศลผลดียิ่ง **จะสุขจริงในความดีที่ได้ทำบุญนี้ให้ครอบครัว ทั้งได้** เป็นพ่อแบบ แม่แบบ เป็นแบบอย่างนำทางเลิศ เป็นขวัญตา น่าบูชา คุณค่าแม่ศรีภรรยา หรือ แม่เทพธิดา ฟ้าส่งมาเกิดประเสริฐจริง ชายเรียกว่า พ่อเทพบุตร ดุจจุติจากสวรรค์ชั้นพรหม ส่งมาเกิด ประเสริฐแท้แด่ครอบครัวน่าบูชา เป็นตัวอย่างได้อยู่ใน เส้นทางอริยะ **ผู้ภาวนาย่อมไม่ขี้เกียจ ไม่ขี้คร้าน ไม่หลังยาว นี่คือผู้ที่มีกรรมฐาน มีอารมณ์เป็น ปัจจุบันธรรม มีวิปัสสนาญาณ มีคุณธรรม และเป็นผู้ปฏิบัติธรรมได้ถูกต้อง** จะปฏิบัติตนได้ ดังนี้มีคุณแท้แด่ตระกูล

๕. การพูดจากับญาติผู้ใหญ่ทุก ๆ ฝ่าย ทั้งลูก หลาน บริวาร ควรพูดสุดไพเราะเสนาะหู ท่าทาง ต้องอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อวดดีไม่อวดเบ่ง ไม่อวด เก่งใส่ใคร ๆ พูดน้อย ๆ ยิ้มมาก ๆ จะพูดต่อเมื่อ มีค่ามีคุณมีประโยชน์ ถ้าเกิดโทษจะงดพูด งดแสดง งดแผลงฤทธิ์ ขอลูกรักจงฝึกดังนี้ทุก ๆ วัน **อย่าถือตัว อย่าถือชั้นถือวรรณะ ทุกชีวิตจะยากจะดี จะมี จะจน ตายเหมือนกัน เน่าเหมือนกันเข้าโลง เข้าเตาเผาเหมือนกัน**

ขอลูกยาพยายามปรับใจ ปรับวาจาให้สุภาพ อ่อนน้อมในการพูด ลดเที่ยวเฮฮาไปทางโลก เพราะ

เป็นทางโค้ง ทางสุดโด่ง กู่ไม่กลับดับทุกข์ไม่ได้ ขอลูกรักจงตื่นตัว ตั้งใจ เริ่มต้นชีวิตใหม่ ในบัดนี้ **เมื่อเริ่มฝึก ตั้งใจฝึก มีสัจจะ มีความจริงใจต่อคุณค่าแห่งความดี เพื่อให้ความดีเข้าถึงใจ จึงได้ถึงทางมรรคผล จะได้เกิดมหาลาภพูนผลให้แด่ตน**

๖. ถ้ามีพ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่าย จงหมั่นกราบบูชา เพื่อขอขมาลากรรมเก่าและใหม่ ให้หมดไปในชาติเกิด ลูกจะได้รับความเจริญมาก สุขมาก มีบารมีมาก มีธรรมมาก มีอริยทรัพย์มาก จนถึงพระนิพพานได้ด้วยเดชแห่งบุญนี้

ประการสำคัญ ยามว่างให้แบ่งโอกาสไปเยี่ยมกราบญาติผู้ใหญ่ในตระกูลเช่น ปู่ ย่าทั้งตายาย ท่านสุดแก่ชรา ลูกจงหมั่นไปเยี่ยมดูแล อุปัฏฐาก ทำความสะอาด ปัดกวาดบ้านให้ท่านด้วย โดยเฉพาะห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องส้วม ผู้เฒ่าผู้แก่ถ้าเสื้อผ้าท่านขึ้นราอย่ารังเกียจ ดูแลซักเสื้อผ้าทั้งจัดหาชุดใหม่ ๆ เปลี่ยนให้ท่าน ความดีนี้เพื่อเทิดบูชาคุณบรรพบุรุษ สูงสุดแท้แด่ชีวิต

๗. ชีวิตนี้ถ้ามีกิจการค้าขาย หรือรับราชการ หรือเป็นพ่อค้าแม่ค้า เถ้าแก่ใหญ่ ทำกิจการใด ๆ ก็ให้ขยันต่อหน้าที่ มีความรับผิดชอบดูแล ในกิจการด้วยความขยันหมั่นเพียร ลูกอย่ามัวเมา หลงใหลในอบายมุขต่าง ๆ **ขอลูกรักจงฉลาดแบ่งเวลาศึกษา**

ธรรมะ แบ่งทรัพย์ที่ทำไว้ เปลี่ยนเป็นอริยทรัพย์เสมอตามกำลัง เพื่อจะได้เป็นมหาเศรษฐีในทางธรรม ชีวิตมิได้มีหน้าที่เพียงเป็นผู้เฝ้าทรัพย์นั้น ๆ เหมือนตำแหน่งเจ้าที่ ตำแหน่งเจ้าทาง ตำแหน่งเจ้าที่เฝ้าบ้าน ตำแหน่งคนใช้ ซึ่งกินไม่ได้ รับมรดกไม่ได้ เพราะได้แต่เฝ้า เอามากินไม่ได้ มีสิทธิ์แต่เฝ้าดู เฝ้ามองเท่านั้น

๘. ถ้าปวงญาติในตระกูล บุคคลใดใครผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งของเรา หลงโลกจัด ไม่สนใจข้อวัตร ไม่ปฏิบัติตามแนวทางอริยะ ทาน ศีล ภาวนา ไม่น้อมฟัง ไม่เชื่อไม่ศรัทธา **ลูกจงงดตำหนิ งดติเตียนต่อว่า ไม่ให้ดุด่ามีหน้าที่แผ่เมตตา ขอขมาให้อภัย**อย่างเคร่งครัดต่อทุกคนด้วยความสุภาพอ่อนน้อม อย่าเสียดสี อย่านินทาว่าร้ายเด็ดขาด เพราะการพูดคิดทำดังนี้เป็นรังสีสีดำ ให้รีบสร้างพลังทิพย์ พลังทอง พลังธรรม พลังเลิศ จึงจะเกิดอานุภาพช่วยได้จริง สมใจจริง ช่วยได้ทันกาล คือขอขมา แผ่เมตตา ทำความดี สร้างบารมีมาก ๆ ทุก ๆ ด้านจะพบความสำเร็จดังใจหมาย จงตั้งใจน้อมใจ เวลาทำบุญสร้างกุศล ให้เจตนาอุทิศบุญให้ทันที เฉพาะเจาะจงบุคคลที่เราต้องการจะช่วย ผลบุญก็จะอำนวยชัยได้ทันกาล เพราะเป็นรังสีสีทองในธรรม

เคล็ดลับ จะให้ผลทันตาต้องมี**เจตนาบริสุทธิ์จริง ๆ ตั้งใจ น้อมใจ ทำจริง อุทิศจริง แผ่เมตตาจริง ทำบุญจริง ด้วยความเชื่อบูชาศรัทธา เจตนางาม**ก็จะเกิดผลได้สมใจตามอำนาจบุญกรรม ของผู้ให้และผู้รับ ถ้าผู้รับมีกรรมหนักก็ช้าหน่อย ถ้าผู้รับมีบุญมากก็เกิดผลเร็ว

๙. แม้อาชีพค้าขาย รับราชการ ทำสวนไร่นา เป็นพ่อค้า เป็นนักเรียน นักศึกษา หรือกำลังทำกิจการใด ๆ **ก็มีสิทธิ์พิชิตการบวชใจได้ทุกเมื่อ บวชใจได้ทุกเวลา บวชใจได้ทุกยี่สิบสี่ชั่วโมง เพราะการบวชใจทำที่ใจ การบวชใจเป็นพลังแห่งความบริสุทธิ์ที่เป็นหนึ่งในโลก** การบวชใจไม่มีพิธีรีตอง สามารถที่จะบวชได้ในที่ลับและที่แจ้ง ในที่มืดและที่สว่าง บวชได้ทั้งกลางวันและกลางคืน บวชใจได้ทั้งยามหลับและยามตื่น ทั้งนั่ง ยืน เดิน นอน แม้ขณะนั่งอยู่บนรถ บนเรือ บนเครื่องบิน แม้ขณะถูบ้าน ล้างจาน ทำอาหาร แม้ขณะพูดคุยสนทนา ก็ยังปรับจิตบวชใจได้ทุกขณะ ทุกระยะ ทุกผัสสะ ด้วยสติที่รู้เท่าทัน

ถ้าถึงวันเวลาบารมีลูกส่งผลจะดลบันดาลให้ลูกได้ดวงตาเห็นธรรม นำชีวิตลูกออกบวชเองโดย

อัตโนมัติ คือเริ่มตั้งแต่บวชหนึ่งวัน สามวัน เจ็ดวัน เก้าวัน หนึ่งเดือน หนึ่งพรรษา ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ออกบวช ออกบำเพ็ญ ออกจากเรือนแม้ออกได้หนึ่งวัน หนึ่งคืน ก็เป็นบารมีที่สูงส่งนะลูก เพราะเป็นการเจริญ เดินตามรอยฝ่าพระบาทแห่งองค์พระศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันตเจ้าทุกพระองค์พระ-อริยเจ้าทุก ๆ ท่านที่เข้าสู่ประตูพระนิพพาน ได้ชนะมารทั้งปวง ข้ามบ่วงไฟในโลกโลกีย์ มีปัญญา-ญาณ จนถึงขั้นดับเพลิงกิเลสได้โดยสิ้นเชิง ด้วยบุญบารมีแห่งการที่ได้ออกจากเรือน ปฏิบัติธรรมบำเพ็ญพรหมจรรย์ เพราะการออกบวชประพฤติพรหมจรรย์เป็นพุทธกิจ เป็นกิจของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ เป็นกิจของพระอรหันต์ เป็นกิจของพระอริยเจ้ามีมาตั้งแต่ก่อนอดีตกาล ทั้งปัจจุบัน และอนาคตกาล เพราะฉะนั้นบุญบารมีแห่งการออกบวช แม้จะเป็นระยะสั้น ระยะยาว เป็นวัน เป็นคืน เป็นเดือน เป็นปี หรือบางท่านบุญนำพาให้ออกบวชได้ตลอดชีวิต บุญบวชนี้จึงเป็นมิ่งมิตรคู่ขวัญ ให้เฉพาะเจาะจง กับผู้ที่มีบุญบารมีที่จะได้เป็นพระอรหันต์โดยตรง และบุญบวชนี้เป็นของคู่บารมีสีทองของผู้ที่ต้องการให้จิตและชีวิตวิญญาณของตน ลอยพ้นฝั่งทะเล

น้ำตา ทะเลเลือด ทะเลวัฏฏะ โอฆสงสาร ออกจาก ห้วงแห่งมือมาร ออกจากเหวแห่งชาติ ชรา มรณะ ออกจากทุกข์ รังโรคในขันธ์ห้า บุญออกบวช ประ-พฤติพรหมจรรย์ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว จึงเป็นมิ่งขวัญนิรันดร ให้ความสุขเป็นหนึ่งอ่อมตะแด่โลกอย่างแท้จริง

โอ้อนิจจา! ชีวิตร่างกายขันธ์ห้า

ต่างรอวันเวลาเป็นยาจก...คือวันตาย

กายนำสิ่งใดๆ ไปไม่ได้ หมดกำลังสิ้นแรง

ต้องอาศัยผู้อื่นมาช่วยยกแบกหามเข้าโลง

เคล็ดลับปรับตัวเอง

ชีวิตและชาติบวชจะมีคุณได้ค่ากว่าทุกชาติ หาก มีเคล็ดลับปรับตัวเอง คือพยายามฝึก ไม่ให้ติดโยงใย หลงใหล ใกล้ชิดกับบุคคล ที่มีลักษณะเป็นโรค อาการหนัก ๆ แต่ให้มีเมตตา อภัย จริงใจไม่เอา อย่าง ดังนี้

๑. โรคบ้าตำหนิ ชอบนินทา

๒. โรคบ้าโกรธ ชอบอิจฉา ขี้ใจน้อย ทั้งยัง ขาดเมตตาอภัย

๓. โรคขี้เกียจ ซึม เฉื่อยชา ดูอืดอาดยืดยาด ดั่งพยาธิตัวตืด

๔. โรคขี้คุย ขี้โม้ โอ้อวดข่มผู้อื่น

๕. โรคปากบอน ขี้งอนจัด

๖. โรคเห็นแก่ตัว ตระหนี่จัด

๗. โรคไม่อ่อนน้อม แข็งกระด้างดังควายป่า

๘. โรคไม่เลื่อมใส ไม่มั่นคงในพระรัตนตรัย ไม่ ศรัทธา ไม่จริงใจในความดีทั้งมวล

๙. โรคที่ลังเลหวั่นไหวในทาน ศีล ภาวนา ไม่ ศรัทธาในธรรม

ทุก ๆ โรคที่กล่าวมาโดยย่อหากพิจารณาแล้วว่า ยังเป็นโรคที่อาการหนักอยู่มากในตนเองและผู้อื่น ก็เป็นธรรมชาติธรรมดา แม่ขอเพียงว่า ให้ลูกรักตั้งใจเยียวยารักษาพยาบาล ให้อาการของโรคที่ร้อนร้ายแรงจัด ๆ ให้เบาบางจางหายลงก่อนที่จะหมดลมหายใจไปจากโลก เพราะถ้าหมดลมปราณแล้ว ก็หมดสิทธิ์จะรักษาโรคร้อนร้ายทั้งหลายนี้ได้ เมื่อตายไปแล้ว ผลกรรมแห่งการกระทำทั้งปวงนี้ จะนำทางมัดมือลากแขน ผูกขา พาไปอบายภูมิมีนรก เปรต อสุรกาย เดรัจฉาน จึงจำเป็นต้องรีบเร่ง รักษาให้ทันกาล ขอลูกหลานทั้งหลายจงอย่าประมาท จะพลาดเที่ยวบิน.

ผู้ปฏิบัติธรรมแล้ว ถ้าหากยังตั้งใจ
ล่วงเกินความดีทั้งปวง ผู้นั้นยังไม่มีธรรมะ
ยังไม่ได้รับธรรมะ ยังไม่ได้ดื่มธรรมะ
จึงทำผิด พูดผิด คิดผิดไปจากธรรมะ

เก้าข้อแม่ขอบิณฑบาต

เจริญพร ลูกรัก ลูกแก้ว ลูกขวัญ คนดีของแม่ แม่มีโอกาสให้คำขวัญอันสูงสุดแด่ลูกซึ่งเป็นวัยรุ่นเริ่มหนุ่มสาว และทุก ๆ วัย

๑. ขอลูกรักทั้งหลาย จงกราบเท้าพ่อแม่วันละครั้ง เวลาใดก็ได้ หากมีโอกาส เพื่อบูชาคุณท่านทั้งสอง เพื่อเตือนใจไม่ให้ลูกลืมพระคุณท่าน ลูกจะได้เจริญ หมดกรรม หมดบาป ตลอดชีวิต ควรทำทุก ๆ วัน และทุกวันพระ หรือยามควรแก่โอกาส **อย่าขี้เกียจ อย่ามีทิฐิกับพ่อแม่ อย่าโต้เถียงแบบหยาบคาย** จงน้อมใจรับคำสอนของพ่อแม่ด้วยความนอบน้อม ท่านเป็นผู้ที่สูงสุดกว่าชีวิตของลูก อย่าทำให้พ่อแม่ต้องเสียใจ แม้ท่านจะกล่าวผิดพลาดบ้างบางโอกาส หากลูกมีเหตุผลที่จะชี้แจงโดยส่วนตัวก็ให้เป็นไปด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมทุกคำพูด และเต็มใจที่จะให้อภัยเสมอ เพราะทุกถ้อยคำท่านก็มีเจตนาดีต่อลูกโดยแท้

๒. ในโลกนี้ ถ้าท่านทั้งสองตายจากเรา จะไม่มีพ่อแม่ที่ไหนมาแทนตำแหน่งแห่งการให้ท้องอาศัยเกิดได้อีก ชาติชีวิตหนึ่งเกิดหนเดียวเท่านั้น **ขณะที่ท่านทั้งสองยังมีชีวิตอยู่ ลูกอย่าได้ประมาท** อย่า

ชะล่าใจ จงรีบตอบแทนคุณ ทดแทนคุณของท่านให้มากสุดกำลัง อย่างเคร่งครัดทุกวัน จงบูชาทั้งต่อหน้าลับหลัง จงขยันร่ำเรียนวิชาให้เป็นเอกให้ท่านชื่นใจ จงงดเว้นในการคบเพื่อนหญิงชายที่ปฏิบัติตัวเป็นกาลกิณี ไม่มีดีให้พ่อแม่ชื่นใจ

๓. แบ่งเวลาเก็บกวาดบ้านเรือนให้สะอาดตามกำลัง โดยเฉพาะเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและเครื่องนอนของพ่อแม่ จงดูแลให้สะอาดเสมอ พูดจากับพ่อแม่ทุกคำให้สุภาพอ่อนโยน เพื่อแสดงความเคารพบูชาท่าน เพื่อให้ท่านชื่นอกชื่นใจที่หูท่านยังฟังได้ชัดเจนเห็นผลทันตาก่อนท่านจะสิ้นลมหายใจไปจากลูก

๔. หมั่นสวดมนต์ ภาวนา ปฏิบัติธรรมบูชาคุณพ่อแม่ทุกวัน ๕-๑๐ นาทีก็ได้ ให้สนใจช่วยเหลือพ่อแม่ยามที่ท่านต้องการให้ลูกอุปัฏฐาก บีบนวด ดูแลเอาใจใส่ให้พ่อแม่มีความสุข ชื่นใจหายเหนื่อย เพราะพ่อแม่หาเงินทำงานมาเลี้ยงชีวิตลูกและครอบครัว มีภาระหนัก ขอลูกรักจงเข้าใจ เห็นใจ ซึ้งใจในพระคุณของพ่อแม่ จงเลิกงอแงตัดพ้อต่อว่าท่าน

๕. ระหว่างพี่น้องร่วมท้องเดียวกัน ขอลูกรักจงปรองดองสามัคคี อย่าอิจฉาตาร้อน อย่าทะเลาะวิวาท อย่าอาฆาตพยาบาทซึ่งกันและกัน อย่าแตกแยก จงรักกัน เอื้อเฟื้อ เกื้อกูล ให้อภัย **พูดดีต่อกันและกัน** ให้พ่อแม่เห็นเป็นบุญหู บุญตา

ดุจเท่ากับได้เติมยาทิพย์ชูกำลังให้อายุท่านยืนนาน ด้วยความสุขที่เห็นลูกเป็นคนดี

๖. **จงหมั่นขอขมาพ่อแม่บ่อย ๆ ให้พ่อแม่อโหสิกรรมให้ลูก ลูกจะได้เจริญ จะได้ก้าวหน้าเป็นลูกหลานที่ดีเลิศของตระกูล ของพ่อแม่อย่างแท้จริง** ทำบ้านเรือนให้สะอาด จัดตกแต่งสถานบริเวณภายนอกภายใน ขนขยะที่รกสกปรกทั่วทิศออกทิ้งเป็นการล้างเสนียดจัญไรออกจากครอบครัวให้หมดสิ้น เป็นการทำบุญให้ครอบครัว ทั้งเป็นการตอบแทนคุณให้พ่อแม่ มีอานิสงส์มาก

ถ้ามีบริเวณบ้านเดินจงกรมได้ เก็บกวาดให้สะอาดเสมอนะลูก แบ่งเวลาช่วยกันทั้งพี่ทั้งน้อง พ่อแม่จะได้ชื่นใจ เมื่อเห็นบ้าน สถาน บริเวณสะอาดดุจดังประสาทแห่งเมืองสวรรค์

๗. พี่น้องท้องเดียวกัน ขอลูก ๆ จงพูดจาให้ไพเราะต่อกันและกัน จงอย่าใช้คำหยาบ เพราะขนาดพี่น้องท้องเดียวกัน สายเลือดสายรกเดียวกัน ลูกยังรักจริงใจ อภัยต่อกันไม่ได้ ชาติเกิดนี้ เรื่องมรรคผลนิพพานคงไกล เพราะลูกทำตัวเข้าใกล้นรก

๘. เมื่ออดีตชาติกาลก่อนลูกรักทั้งหลายคงเป็นคนบุญมาเกิด เป็นเทพบุตร เทพธิดา เป็นนางฟ้ามาจากสวรรค์วิมานแก้ว จึงได้รับธรรมะมาอ่านในวันนี้

ลูกมีบุญสูงมีบารมีสูง จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบข้อธรรม เกิดทันคำสอนที่ขาวสะอาดบริสุทธิ์ขององค์สมเด็จพระศาสดา

๙. ขอลูกรักทั้งหลายจงสร้างแต่ความดี ฝึกรักษาศีลภาวนา เดินจงกรม หรือนับลูกประคำสร้างสติตามโอกาส ตามกำลัง อย่ามัวขี้เกียจ หลงใหลไปเที่ยวเตร่แต่ทางโลก หมั่นสร้างสมอบรมบารมีธรรมได้ต่อเติมเสริมแต่งที่แหว่งให้เต็มบริบูรณ์ ถึงขั้นดับเชื้อชาติทุกข์ทั้งปวงโดยสิ้นเชิง **จงเริ่มปฏิบัติธรรมวันนี้ แม้จะมีหน้าที่ทางโลก ถ้าลูกจะรอวันเวลาจนถึงวันแผ่นดินกลบหน้าก็ไม่ว่างบำเพ็ญภาวนา**

ด่วนมหากุศล ด่วนมหามงคล ด่วนในทางเลิศ ขอลูกรักวัยรุ่นและทุก ๆ วัย อย่ามัวเมาหลงใหลไปทางโลกแต่ฝ่ายเดียว จงจัดแบ่งเวลานาทีบำเพ็ญควบคู่กันไปทุก ๆ วันด้วยกาย วาจาใจ ผู้ที่มีคุณภาพประเสริฐดังนี้ เรียกว่าเป็นมนุษย์มหัศจรรย์ ผู้เก่งทางโลกฝ่ายเดียว เรียกว่าคนมหัศจรรย์ การได้ปฏิบัติธรรมและฟังธรรม จะเจริญฉลาด จะเป็นปราชญ์อย่างแท้จริง

อานิสงส์แห่งการปฏิบัติธรรม

เรียนวิชาทางธรรม

กายเรานี้ เป็น อาจารย์
กายเรานี้ เป็น นักเรียน
กายเรานี้ เป็น ตำรา
กายเรานี้ เป็น วิชา
กายเรานี้ เป็น ปริญญา

การปฏิบัติธรรม จะมีอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ เกิดบุญฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ ส่งผลดลบันดาลได้ดังนี้ :

๑. ให้มีสติปัญญาเฉียบแหลม ได้ผลจริงในการเรียนยิ่ง แม้คิดทำหน้าที่การงานจะถูกต้องไม่ผิดพลาด เพราะอำนาจสมาธิที่ถูกทางนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นหนึ่งตลอดกาล จะนำความสงบสุข เจริญรุ่งเรือง ในทางเลิศอย่างสูงสุดในชีวิตเป็นขั้น ๆ อย่างฉับพลัน ตามกำลังแห่งสมาธิที่เจริญได้

๒. รักษาโรคประจำตัวต่าง ๆ ให้บรรเทาเบาบางจางหายได้ ดับทุกข์เวทนา ทางกายใจได้แท้จริงอย่างยิ่ง

๓. มีอายุยืน มีกายทิพย์ มีตาทิพย์ มีหูทิพย์ มีใจทิพย์ มีปัญญาทิพย์ในธรรม ได้ตามกำลังแห่งบุญเก่า ทั้งบุญใหม่ ที่ได้ฝึกลดละ ที่บำเพ็ญด้วยความเชื่อมั่นศรัทธา และข้อสำคัญต้องมีเจตนางามและจริงใจบูชาต่อสัจจะ

๔. ยามที่มีมาร มีกรรมมีเวรมาสนอง จิตจะชนะต่อผัสสะชนะต่อมารได้อย่างแท้จริงด้วยบารมีธรรม

๕. จะเป็นผู้มีสง่า มีราศีอย่างดีได้ตามวัยของตน

๖. จะแคล้วคลาดภัยพิบัติทั้งปวงได้ตลอดไป **หากน้อมบำเพ็ญจริง กรรมที่หนัก ๆ ลดเบาบางจางหายไปจากดวงจิตอย่างสิ้นเชิง** ทั้งหมู่มารคนพาลสยบราบคาบได้อย่างขาวสะอาด

๗. จะเป็นที่บูชาของพระพรหมและเทวดา จะเป็นที่นับถือของมนุษย์ทั่วทิศา จะยืน เดิน นั่ง นอนในที่ใด พระแม่ธรณี ทั้งในโลกทิพย์ เมืองสวรรค์ชั้นฟ้า ท่านคอยอวยพรให้ จะอยู่ใกล้ใคร ทำกิจใด ๆ จะมีผู้บูชาคุณ เกื้อกูลค้ำจุนไม่ให้ตกต่ำ จะมีผู้อุปถัมภ์ค้ำชูดุจดั่งเป็นคู่บารมีสีทอง

๘. จะมีความสุขสมหวังเป็นขั้น ๆ ทุก ๆ วัน พลันได้ถึงสวรรค์ พรหม และพระนิพพานอย่างแท้จริง ดุจได้มีแสงประทีปแก้วโคมทองส่องทางให้ครอบครัวปลอดภัย จะขับไล่ความมืดทั้งปวงได้หมดสิ้น จะพาครอบครัวร่มเย็นเป็นอมตะตลอดกาล

๙. หากลูกท่านใดเกิดมาไม่สนใจ ไม่เชื่อผลของบุญกรรม ไม่ศรัทธา ไม่บูชาบุญภาวนา ก็มีค่า**เท่ากับคนที่ตายเน่าเข้าโลงแล้ว เพราะผู้ที่ตายแล้วนั้นหมดสิทธิ์ที่จะบำเพ็ญบารมีอันสูงสุดให้แด่ตนได้.**

การปฏิบัติธรรมมีทั้ง ทำจริง และทำปลอม **ถ้าเราทำจริงปฏิบัติจริง ก็จะได้ของจริง รู้จริง สำเร็จจริง ได้ผลจริง อิ่มเย็นได้จริง** ถ้าเราทำปลอม ๆ ก็จะได้ของปลอม ไม่สำเร็จจริง ไม่เห็นผลจริง ลูกอย่าเอาอย่างคนปลอมทั้งหลาย ให้เอาอย่างดูอย่าง เอาแบบคนจริง ผู้ปฏิบัติจริง ผู้ทำจริงยังมีในโลกอีกมากล้นที่ท่านได้ผล อย่าลังเล อย่าสงสัย ทำจริงได้จริง **ของจริงมีของปลอมก็ต้องมี ของปลอมมีของจริงก็ต้องมี** เป็นธรรมดาและธรรมชาติของโลก อยู่ที่บุญกรรมของเราทำมาก่อน และเริ่มทำปัจจุบัน จะพลันส่งผลให้เราเป็นผู้รักของจริงหรือรักของปลอม ในชาติเกิดนี้

ขอลูกจงลด ละ เลิก ชั่วที่เคยมั่วบาปคาบขี้ยา แบ่งเวลามาภาวนา หาสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดในโลกให้แด่ตน.

ของจริงเป็นคู่บารมีกับผู้ทำจริง
ของปลอมเป็นคู่กรรมกับคนปลอม

โอวาทธรรม ปั๊มดวงใจ ให้แด่ลูก

ยามอายุมากแล้ว๒๐ปี ๓๐ปี ๔๐ปี ๕๐ปีขึ้นไป ถ้าแบ่งเวลาบำเพ็ญ จักได้ หูแก้ว ตาทิพย์ กายทิพย์ ใจทอง ถ้าช้ากว่านี้ สังขารร่างกาย เสื่อมทรุดโทรมเครื่องไม่ครบในการดู ฟัง เดิน นั่ง ไม่จีรังยั่งยืน จงรีบตื่นเถิด ตื่นเถิด ตื่นเถิด

ผู้ปฏิบัติธรรมแล้ว ถ้าหากยังตั้งใจจะล่วงเกินความดีทั้งปวง ยังขี้เกียจ พูดมาก ออกเที่ยวทางโลก โม้คุยมาก หลงตัวเอง อยากเด่น อยากดัง อวดเบ่งหลงวางอำนาจ แสดงกาย วาจา หยาบกระด้างชอบสร้างปัญหา ยุยงหมู่คณะให้แตกแยก **ผู้นั้นยังไม่ได้ดื่มธรรมะ ยังไม่ได้รับธรรมะ ยังไม่ได้เป็นธรรมะ ยังไม่มีธรรมะ จึงทำผิด พูดผิดคิดผิดจากธรรม** ถ้าเป็นดังนี้ แม้บวชแล้ว ปฏิบัติแล้ว ก็ยังหลงทางกู่ไม่กลับ ยังหันหลังให้พระพุทธเจ้ายังหันหลังให้เมืองแก้ว เป็นผู้หันหน้าลงนรก หันหลังให้พระนิพพานอย่างไม่รู้ตัว

แต่ถ้าผู้ที่ปฏิบัติธรรมแล้ว ทำกายวาจาใจตรงกันข้ามกับที่กล่าวมานี้ เป็นขั้นๆไป คือค่อยๆลด ละสละทำ ก็จะเริ่มหันหลังให้นรก ได้หันหน้าเข้าสู่ประตู

พระนิพพาน ไม่หลงทาง ไม่ผิดทาง ไม่ผิดหวัง จะสมหวังในสิ่งที่ไพบูลย์สูงสุดในการบำเพ็ญธรรมในชาตินี้

ลูกรัก หากว่าวันนี้ เดือนนี้ร่างกายยังไม่พร้อมที่จะออกบวชในแดนธรรม ก็อย่ากังวล อย่าทุกข์ใจ อย่าน้อยใจ อย่าเสียใจ ให้น้อมอนุโมทนา กับผู้ที่ออกบวชเสมอ **เพราะการบวชที่ได้คุณค่า ได้อานุภาพ ได้สำเร็จผลเลิศจริง ๆ คือการบวชใจ**

แม้ลูกรักยังนำชีวิตออกบวช ออกจากเรือนไม่ได้นาน ๆ **ขอให้ลูกฝึกบวชใจให้แท้จริงที่บ้านยิ่ง ๆ ขึ้นเถิด** จะเกิดมหากุศล มหาบารมีที่สูงเลิศ เมื่อฝึกบวชใจได้ทุกเวลา บารมีลูกจะแก่กล้า พาส่งผล ดลบันดาล แปลงร่าง มาจัดสรร ปั้นแต่งมาจัดแบ่งโอกาส เวลา ให้ได้มีนาทีทองในธรรมแด่ลูก ทุกขณะจิต **แม้ลูกยังอยู่ในเรือนในทางโลกก็สามารถที่จะบรรลุธรรมได้ หากลูกน้อมฟัง น้อมปฏิบัติ น้อมบำเพ็ญตามกำลังที่พอมีโอกาส อย่างเคร่งครัดและจริงใจ บุญบารมีและความดีทั้งปวง มีหน้าที่คอยส่งผล ให้ผลในทุก ๆ สิ่งที่ยังขาด ในทางเลิศแด่ชาติเกิด** ทั้งให้พลังอินทรีย์ มีความเข้มแข็งมีขันติ มีความอดทนจนถึงขั้นชนะต่อกิเลส หมดเขตจากภัยพิบัติทั้งปวงในโลก.

คุณค่าของอริยทรัพย์

อริยทรัพย์ เป็นอาหารที่ละเอียดที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด ดุจยิ่งกว่าได้กลั่นกรอง จากเครื่องอันดีเลิศถึงร้อยล้านครั้ง เพื่อจะได้มาให้จิตวิญญาณ หรือกายทิพย์เสวย เป็นบุญที่บริสุทธิ์ เป็นบุญที่สูงเลิศเป็นอาหารทิพย์ที่ประเสริฐ ช่วยให้เกิดอานุภาพร่มเย็นเป็นอัศจรรย์

คุณค่าของอริยทรัพย์จะแปลงร่างเป็นมิ่งขวัญ เป็นกำลังใจ เป็นทั้งพ่อเป็นทั้งแม่ เป็นทั้งพี่และน้อง เป็นลูกเป็นหลาน เป็นบริวาร เป็นทั้งสถานให้บำเพ็ญธรรม เป็นทุกสิ่งทุกอย่างให้เราได้รับความอบอุ่น เป็นทั้งแสงประทีปแก้วโคมทอง เป็นทั้งผู้ส่องทาง เป็นผู้เปิดหูเป็นผู้เปิดตา เป็นผู้เปิดใจ เป็นพลังขัดเกลาดุจผงซักฟอกกิเลส ให้หมดเขตพ้นภัยในชาติทุกข์

อริยทรัพย์ที่เกิดจาก การเสียสละกำลังกาย วาจาใจ ทั้งสร้างบุญกุศล ผลแห่งเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ภาวนา เป็นมหากุศลที่สูงสุด มีความจงรักภักดีต่อเราเป็นที่หนึ่งในโลก ทั้งซื่อสัตย์ ขจัดมาร บุญที่เราทำจะไม่นอกใจ ไม่ไหลไปหาผู้อื่น จะคอยอำนวยอวยชัย ป้องกันผองภัยให้เจ้าของผู้ที่ลงทุนทำบำเพ็ญได้เห็น ตามกำลังแห่งเจตนาและศรัทธา

ผลอริยทรัพย์จะประดับพร้อมทั้งปรับกาย วาจา ใจ ให้เราได้เลื่อนขั้น

จากสติ เป็น มหาสติ

จากสมาธิ เป็น มหาสมาธิ

จากปัญญา เป็น มหาปัญญาญาณ

จึงรู้แจ้งเห็นทุกข์จริงในขันธ์ห้า เมื่อเห็นทุกข์จริงก็เท่ากับเห็นธรรมจริง ด้วยเดชแห่งความดีบารมีธรรม จะมีอานุภาพช่วยขับไล่ครอบครัวที่กำลังร้อนร้ายให้กลายเป็นดี

จากร้อน กลายเป็น เย็น

จากมืด กลายเป็น สว่าง

จากยากจน กลายเป็น ร่ำรวย

จากทุกข์ทรมาน ให้สุขได้เป็นขั้น ๆอย่างอัศจรรย์

หากเราน้อมบำเพ็ญด้วยความเลื่อมใสศรัทธามีเจตนาเพื่อบูชาคุณพระพุทธเจ้า ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ จริงใจ ทำจริงปฏิบัติจริง สละจริง บำเพ็ญจริง ผลจริงอันเลิศทั้งปวงจะบังเกิดแก่ลูกทุกประการ

อันว่าทรัพย์ทั้งหลาย ข้าวของเงินทองกองเต็มบ้าน โดยเฉพาะเครื่องเฟอร์นิเจอร์ ที่นั่งที่นอนที่หรูหรา **เราใช้ได้เห็นได้ ดูได้ เฉพาะที่ยังมีชีวิตอยู่** พอเราตายไปแล้ว เครื่องเฟอร์นิเจอร์ทั้งหลายข้าวของเครื่องประดับบ้าน เครื่องประดับกาย เงินทองทั้งหลายที่มีชื่อว่าเป็นอาหารหยาบ อาหารหยาบให้ผลช่วยได้เฉพาะกายหยาบเท่านั้น กายหยาบมีอายุ

ไม่ยั่งยืนเลย

ธาตุรู้วิญญาณเป็นกายทิพย์ที่ละเอียด มีอายุยืน แม้ว่าแผ่นฟ้าพื้นพสุธาจะแตกสลาย กายทิพย์ก็ยังคงอยู่ ความดีบารมีธรรม เป็นอาหารที่ละเอียดบริสุทธิ์ เป็นอาหารของจิตและกายทิพย์โดยตรงผู้ใดที่มีบุญบำเพ็ญด้วยกาย วาจา ใจ สร้างบารมีไว้มาก เสียสละไว้มาก ลดละกิเลสได้มากด้วยเจตนางาม ในชาตินี้จะนอนตาหลับอย่างสวัสดีทุกเวลา ทุกนาที เพราะเรามีอาหารทิพย์ อาหารเลิศ อาหารประเสริฐ ไว้ให้กายทิพย์ ธาตุรู้ จิตตะ ได้เสวยในปัจจุบันและอนาคต จะสุขกายจะสุขใจตลอดกาล

ผู้กักตุน หวงแหน หลงใหลในทรัพย์สินจนมืดมิด ชีวิตนี้ดุจเท่ากับมีหน้าที่ถูกใช้ให้เฝ้าทรัพย์ ถูกใช้ให้เฝ้าที่ ถูกใช้ให้เฝ้าเงิน ถูกใช้ให้เฝ้าบ้าน ทั้งทำงานดูแลกิจการ จนชีวิตแตกดับ รับกรรมนั่งโหยหวนโดนโซ่ตรวนมัดตรึงตราที่วิญญาน่าอนาถ อาหารหยาบได้แค่กินไปวัน ๆ กินเช้าถ่ายเย็น กินเย็นถ่ายเช้า แต่การที่เราได้ลงทุน ทำบุญกุศลลงไปแล้วจะเป็นแสงประทีปแก้วสุดสว่างกว่าโคมทอง เป็นพลังธรรมชะโลมกายทิพย์ ชำระกายทิพย์ ซักฟอกจิตให้ใสบริสุทธิ์ ดุจยิ่งกว่าแสงเพชรพันล้านกะรัต บุญทานนี้มีอานุภาพเป็นกำแพงให้เรา สูงยิ่งกว่าแผ่นฟ้า แกร่งยิ่งกว่าภูผา มาคอยปกป้องผองภัยให้

กายทิพย์ จิตตะธาตุรู้ พ้นภัยทั้งปวง ได้รับแต่ความสงบสุขร่มเย็นตลอดกาล

ผลบุญ ทาน ศีล ภาวนารักษาจิตด้วยสติ เมื่อเจริญได้มาก สละได้มาก ทำได้มากเท่าใด จะเกิดมรรค เกิดผล เกิดพลังทิพย์ พลังทอง พลังธรรม พลังเลิศ จะไม่ไหลหนี ไม่บินหนี ไปหาผู้อื่นหมื่นใดในโลก บุญญาบารมีแห่งความดีที่ตนทำ จำเจ้าของได้แม่นยำที่สุด เป็นที่หนึ่ง ไม่มีสองจะจงรักภักดีคอยช่วยเหลือเกื้อกูลเพิ่มพูนบารมี ให้เจ้าของตลอดเวลา ตลอดชีวิต ตลอดชาติ ไม่มีพลังอื่นหมื่นใดในโลกจะบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งมีอานุภาพเกิดบุญฤทธิ์ พิชิตมารได้เท่าพลังแห่งบุญญาบารมีธรรม จึงสมควรให้ด่วนที่สุดที่จะตื่นตัวตั้งใจใฝ่สร้างกุศลผลความดีเป็นล้นพ้น ในทุก ๆ ด้าน ทุกประการ จนตราบสิ้นลมปราณอย่างไม่ลังเล ไม่สงสัย บำเพ็ญอย่างมั่นใจ น้อมทำด้วยจิตวิญญาณ เพราะบุญนี้มีค่ายิ่งกว่า มีทองกองเท่าแผ่นดิน ยิ่งกว่ามีเงินกองสูงเท่าแผ่นฟ้า แม้ว่ามียศถา หรือหาทรัพย์สินประดับไว้เต็มบ้าน **เมื่อเราขาดใจนอนแผ่ สองมือแบแผ่เหลืองซีด แน่นิ่งดุจท่อนไม้ หากำลังจะมายกมือเพื่อหอบหิ้ว แม้แต่ผ้าขี้ริ้วเพียงหนึ่งผืนหนึ่งเสี้ยวก็นำไปด้วยไม่**

ได้ เมื่อกายตายแตกดับ ผลที่ตนได้รับคือบุญหรือบาป ดีและชั่ว มาส่งผล

ปัจจุบันในชาตินี้ เมื่อเรามีชีวิตอยู่ บ้านเรามีแสงไฟไปไหนก็สว่าง **ทางโลกใช้ตะเกียงใช้ไฟฟ้าเป็นที่นำทาง ท่องเที่ยวไปทั่วทิศ แต่ทางโลกวิญญาณผู้ที่ไม่ได้ทำบุญด้วยเจตนางามและถูกต้อง ผู้ที่ไม่ได้ภาวนารักษาจิต ผู้ที่ไม่มีศีลธรรม จะไม่มีแสงสว่างจะอยู่ในความมืดดำ ดุจตอตะโก ไปไหนก็ล้มลุกคลุกคลาน เมื่อเดินช้าไปช้า ยมฑูตก็จะเฆี่ยนตีด่าว่า ทิ่มแทงด้วยหอกดาบ ฟาดด้วยแส้หนาม แส้เหล็ก แส้ไฟตลอดเวลา ทรมานอย่างหนักหนา ทั้งจะหาแสงสว่างให้ตัวเองไม่มี** ผู้ที่โชคดีเกิดมาเพื่อเจริญศีลศรัทธาธรรม จะมีคุณภาพได้คุณวิเศษ จะมองเห็นกิเลสของตน จนถึงขั้นถอนรากถอนโคนแห่งอวิชชาตัณหา อุปาทานได้ สามารถจะบินผ่านด่าน แห่งชาติชรา เจ็บป่วย มรณา ชาติทุกข์ทั้งปวงได้โดยสิ้นเชิง

กายหยาบ กายทิพย์

กายหยาบ คือ รูปร่างขันธ์ห้าของเราต้องกิน ดื่ม ฉัน รับประทานข้าว น้ำ อาหาร **ถ้าผู้ใดเกิดมามัวเมาเฝ้าแต่ให้อาหารกายหยาบ จนแก่ชราจนวันตาย โดยไม่ได้สนใจอาหารเลี้ยงกายทิพย์หรือจิตของตนเลย คือไม่สนใจในเส้นทางธรรมของพระพุทธศาสนาอันเป็นเนื้อนาทองของโลก** เมื่อกายแตกดับตายจากโลก จะวิ่งหาจะร้องไห้หา โหยหวนครวญคราง ไขว่คว้าหาทรัพย์ของตนที่เคยมีเคยสะสมไว้ตอนที่มีชีวิตอยู่ เช่นบ้าน รถทุกคันห้องแอร์ อาหารดี ๆ ข้าวของที่กองไว้เต็มบ้านกิจการมากมาย เก้าอี้ เตียงนอนอย่างดี อาหารรสเลิศเพชรทองเครื่องประดับที่เคยใช้เมื่อสมัยยังมีชีวิตอยู่

เมื่อกายแตกดับเหลือแต่วิญญาณ แม้น้ำตาหลั่งเป็นสายเลือดเพราะอยากครอบครอง อาลัยรักในสมบัติทั้งปวงของตน ที่เคยมีเต็มบ้าน เต็มร้าน เต็มบริษัท ก็จักไม่ได้แม้แต่เท่าเมล็ดงา แม้แต่เท่าปลายเข็ม จักไม่ได้เป็นของเราเลย กายทิพย์ของผู้นั้น จะอดอยากปากแห้ง ยากจนเป็นยาจกเข็ญใจ ยากไร้ในโลกวิญญาณอย่างน่าอเนจอนาถ แม้ก่อนตายจะเป็นเศรษฐีมีลาภใหญ่มีเงินมีอำนาจ ข้าทาสบริวาร กิจการใหญ่โต

เพียงใดก็ตาม จิตก็เข้าไปผูกพันมั่นหมาย มืดมัวเมาในสิ่งที่เอาไปไม่ได้แม้เพียงน้อยนิด ในทางโลกจะสูงเด่นปานใด เมื่อกายแตกดับก็จะเป็นคนยากจนเข็ญใจ เป็นคนไร้ทรัพย์ในโลกวิญญาณอย่างน่าสงสาร เพราะเงินทองข้าวของ ทั้งสามีภรรยา **ทุก ๆ อย่างต้องทิ้งเป็นสมบัติของโลกทั้งหมด** เมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ มีร่างกายอยู่ในโลก เราก็จักเสวย กินใช้สมบัติทางโลกจนวันตาย เมื่อตายแล้วเราจะเอาสมบัติทางโลกไปกินในโลกวิญญาณไม่ได้ **เพราะจิตวิญญาณกินอาหารละเอียด คือความบริสุทธิ์และผลบุญ มีการบริจาคทาน การรักษาศีล การภาวนา การแผ่เมตตา การขอขมา การปฏิบัติธรรม บำเพ็ญภาวนารักษาจิต เป็นอาหารรสเลิศที่ดำรงความเป็นหนึ่งอมตะตลอดกาลให้แด่จิตและวิญญาณ** คือทาน มหาทาน อภัยทาน ศีล มหาศีล และภาวนา จนเกิดญานมีสติพิจารณาธรรม ทรัพย์สมบัติทั้งหลายเงินทองทั้งปวง ซึ่งเป็นโลกียทรัพย์รวมทั้งกายใจ เราได้เปลี่ยนมาเป็นอริยทรัพย์ มาเป็นทรัพย์อันบริสุทธิ์ ด้วยการฝากไว้ลงทุนไว้ในพระศาสนาของพระศาสดา โดยมีสาวกผู้ที่ท่านปฏิบัติได้ถูกต้องตรงตามแนวทางแห่งมรรคผล จึงเรียกได้ว่าเป็นเนื้อนาทองของเรา เป็นเนื้อนาทองของโลก เมื่อเราลงทุนไว้ในพระศาสนาดังกล่าวมานี้ จะเป็นที่วัดหรือสถาน

แห่งหนตำบลใดในโลกก็ได้ เมื่อพิจารณาด้วยปัญญาแล้วว่า สมควรแก่การลงทุนทุกประการให้แด่เราทั้งหลาย ก็เสียสละน้อมใจ ตั้งใจ น้อมจิตบูชาบุญ น้อมบูชากุศลผลที่ได้บำเพ็ญอย่างมั่นคงไม่หวั่นไหว ไม่สงสัย ไม่ลังเล ในการสร้างบารมีธรรมด้วยความนอบน้อมและเชื่อมั่นอย่างสูงสุด

จากนั้นโลกียทรัพย์ทั้งหลาย อันเป็นทรัพย์ทั้งปวงที่กองเต็มบ้าน ก็จะเกิดเป็นอริยทรัพย์ทันที มหาพลังของอริยทรัพย์มีหน้าที่ช่วยเหลือแด่จิตชีวิตได้ร้อยแปดพันประการ ซึ่งจะหาคุณค่าสิ่งใด ๆ ในโลกมาเปรียบเทียบมิได้

เมื่อเราบำเพ็ญมาก เสียสละได้มากมหาศาลปานใด ก็จะมีพลังอันยิ่งใหญ่ จากกุศลก็จะไหลให้สูงล้นเป็นมหากุศล จากทานเป็นมหาทาน จากบารมีเป็นมหาบารมี การเสียสละได้มาก พร้อมด้วยจิตเจตนางามบริสุทธิ์นั้น มีมหาอานุภาพศักดิ์สิทธิ์เป็นบุญฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ดุจเท่ากับ เป็นโลกุตรมหาทาน โลกุตรมหาทาน เป็นทานที่สูงสุดกว่าทานใด ๆ ในโลก จะสามารถดับโศกให้สิ้นเศร้าเข้าสู่เขตมหาลาภอันไพบูลย์ตลอดกาล.

แดนธรรมมีคุณล้ำ ปั้มหัวใจให้มีค่า

เพื่อเคารพบูชาแดนธรรม บุญนี้จะนำความเป็นมหามงคลอันสูงสุดให้แด่ลูก และครอบครัวตลอดกาล

๑. ขอได้โปรดสำรวม กาย วาจาใจ อย่าส่งเสียงดังเกิน เพราะไม่ใช่สถานที่ท่องเที่ยวจะเป็นการรบกวนผู้บำเพ็ญภาวนา

๒. ขอได้โปรดแต่งกายให้สุภาพ ไม่ควรนุ่งห่มเสื้อผ้าสีฉูดฉาด บาดตา เพื่อหาคู่ เพราะแดนธรรมเป็นแดนประพฤติพรหมจรรย์

๓. ไม่ควรใส่กางเกงขาสั้น ๆ และกระโปรงที่สั้น ๆ

๔. ไม่ควรสวมใส่เสื้อผ้ากางเกงแบบรัดรูปที่โชว์ร่างอย่างชัดเจน

๕. ภายในเขตสถานแดนธรรม ขอได้โปรดงดดื่มสุรา งดสูบบุหรี่

เจตนา... มาชมสถาน ล้านครั้ง
ได้บารมีไม่เท่ากับ
เจตนา... มาฟังธรรม เพียงหนึ่งครั้ง
เจตนา... มาฟังธรรม ล้านครั้ง
ได้บารมีไม่เท่ากับ
เจตนา... มาปฏิบัติธรรม เพียงหนึ่งครั้ง

แดนธรรมที่ให้ความถูกต้อง สอนถูกทางในธรรมอันแท้จริง จะตั้งอยู่แห่งหนตำบลใด เป็นที่พึ่งที่พักพิงควรค่ายิ่งแด่ชีวิตของผู้มีบารมีที่จะช่วยตนเองก้าวออกจากภัยพิบัติทั้งปวง ในโลกแห่งการเกิด

แดนธรรมที่ดีทุก ๆ แห่ง ที่มีกายธรรม วาจาธรรม จิตเป็นธรรม สอนถูกทางในทั่วโลก จึงเหมาะแก่ตำแหน่งแห่งการพักผ่อน ของมหาสาธุชนทั้งโลก เมื่อมาแรก ๆ ก็อาจไม่สนใจ ไม่ซึ้งนักในพระธรรม ไม่สนใจการปฏิบัติธรรม เมื่อมาสัมผัสบ่อยเข้า นานเข้าก็จะเกิดบารมีธรรม เพราะภายในเขตแห่งสถานมีอากาศบริสุทธิ์ สงบ ร่มเย็น เป็นธรรมชาติสามารถฉุดเอากิเลสที่ร้อน ร้าย ในกายใจเราและครอบครัวออกจนหมดสิ้นเป็นขั้น ๆ ได้จริง เมื่อมาสัมผัสบ่อย ๆ พักบ่อย ๆ บำเพ็ญบ่อย ๆ จะเกิดอานุภาพปราบอบายมุขอบายภูมิให้เราได้เด็ดขาด

แดนธรรม....ดุจเป็นมิ่งขวัญนิรันดร

แดนธรรม....มีค่าล้ำเลิศแด่ชาติเกิด เปิดหู เปิดตา เปิดใจให้ลูก ได้เดินถูกทางสว่างในธรรม

แดนธรรม....มีคุณล้นช่วยส่งผลให้ชีวิต ได้มีค่าน่าบูชา สักการะ เป็นพระแท้

แดนธรรม....มีพลังแห่งความร่มเย็น เป็นอัศจรรย์
จะตัดกรรมสิ้นเวรเป็นไทให้แด่ตน
แดนธรรม....นำอากาศบริสุทธิ์ ฉุดดวงใจ
ให้สูงส่งเป็นองค์ทอง พลังของแดน
ธรรมบริสุทธิ์ มีศีลธรรม
พรหมจรรย์ ขัดกิเลส ล้างภูมิเปรต
สเปรโต
แดนธรรม....จะนำพาเดินทางถูก ปลูกอารมณ์
พระนิพพาน ให้ดวงจิต และ
วิญญาณ

การฟังธรรม คือ การบำเพ็ญ

การบำเพ็ญ คือ การฝึกเสียสละ บริจาคทาน

อภัยทาน ทั้งฝึกบวชกายและบวชใจ

แม่ขอขมาพร้อมส่งความปรารถนาดี

สุดท้าย ในข้อธรรมทั้งปวงนี้ หากมีการผิดพลาด บกพร่อง ล่วงเกินต่อความบริสุทธิ์แห่งพระธรรมที่ล้ำเลิศ ลูกขอน้อมกราบใต้ฝ่าพระบาทแห่งพระศาสดา ขอพระพุทธะอโหสิกรรม พระ-ธรรมะอโหสิกรรม พระสังฆะอโหสิกรรม คุณบิดามารดา คุณครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณทั้งหลายอโหสิกรรม ขอทุก ๆ ท่านที่ได้อ่านข้อธรรมนี้ได้โปรดอโหสิกรรม ในความผิดพลาด บกพร่องทั้งปวงตลอดกาล ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

แม่ขอน้อมกราบอาราธนา เดชแห่งคุณพระพุทธประทานพร เดชแห่งคุณพระธรรมประทานพร เดชแห่งคุณพระอริยสงฆ์ประทานพร ขอเดชแห่งความดีบุญญาบารมีที่ดีเลิศประทานพร ขอเดชอานุภาพแห่งความบริสุทธิ์ที่เป็นหนึ่งสูงสุดในโลกได้โปรดเมตตาประทานพร "ขอความเป็นมหามงคลอันสูงสุดจงสำเร็จแด่ลูกและครอบครัว ทั่วโลกทุกท่านทุกประการเทอญ"

ขอเจริญพร

แม่ในแดนธรรม

ความหมายของคำว่า

“แม่”

ท่านเป็นผู้มอบรักแท้ให้แด่ลูก